

திருவாசகம்

பதிகம்: ஆனந்தமாலை
தில்லையில் அருளியது

* * * * *

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

* * * * *

மின்றேர் அனைய பூங்கழல்கள்
அடைந்தார் கடந்தார் வியன்உலகம்
பொன்றேர் அனைய மலர்கொண்டு
போற்றா நின்றார் அமரர்எல்லாம்
கல்தேர் அனைய மனக்கடையாய்க்
கழிப்புண்டு அவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்றேர் அனையேன் இனிஉன்னைக்
கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே.

என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய்
யான்அது அறியாதே கெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றும் குறைவுஇல்லை
உடையாய் அடிமைக்கு ஆர்என்பேன்
பன்னாள் உன்னைப் பணிந்து ஏத்தும்
பழைய அடியரொடுங் கூடாது,
என் நாயகமே பிற்பட்டு இங்கு
இருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே.

சீலம் இன்றி நோன்புஇன்றிச்
செறிவே இன்றி அறிவுஇன்றித்

தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலும் காட்டி வழிகாட்டி
வாரா உலக நெறிஏறக்
கோலம் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியேன் என்றோ கூடுவதே.

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன்
கேடு இலாதாய் பழிகொண்டாய்
படுவேன் படுவது எல்லாம்நான்
பட்டால் பின்னைப் பயன்என்னே
கொடுமா நரகத்து அழுந்தாமே
காத்து ஆட்கொள்ளும் குருமணியே
நடுவாய் நில்லாது ஒழிந்தக்கால்
நன்றோ எங்கள் நாயகமே.

தாயாய் முலையைத் தருவானே
தாராது ஒழிந்தால் சவலையாய்
நாயேன் கழிந்து போவேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்குதியே
தாயே என்றுஉன் தாள்அடைந்தேன்
தயாநீ என்பால் இல்லையே
நாயேன் அடிமை உடன்ஆக
ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ.

கோவே அருள வேண்டாவோ
கொடியேன் கெடவே அமையுமே
ஆவா என்னாவிடில் என்னை
அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
சாவார் எல்லாம் என்அளவோ
தக்கவாறு அன்று என்னாரோ
தேவே தில்லை நடம்ஆடி
திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே.

நரியைக் குதிரைப் பரிஆக்கி
ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்துப்
பெரிய தென்னன் மதுரைஎல்லாம்

பிச்சுஅது ஏற்றும் பெருந்துறையாய்
அரிய பொருளே அவிநாசி
அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
தெரிய அரிய பரஞ்சோதி
செய்வது ஒன்றும் அறியேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

* * * * *